

fristen på tre år, at det derfor ikke var muligt at foretage opkrævning, og at de tilsvarende egne indtægter derfor ikke kunne stilles til Kommissionens rådighed.

- (¹) Akt vedrørende vilkårene for Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse og tilpasningerne af traktaterne (EFT 1985 L 302, s. 23).
- (²) Rådets afgørelse 85/257/EØF, Euratom, af 7.5.1985 om Fællesskabernes ordning med egne indtægter (EFT L 128, s. 15).
- (³) Kommissionens forordning (EØF) nr. 579/86 af 28.2.1986 om de nærmere bestemmelser for lagrene af sukkerprodukter pr. 1. marts 1986 i Spanien og Portugal (EFT L 57, s. 21).
- (⁴) Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24.7.1979 om opkrævning af import- og eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT L 197, s. 1).
- (⁵) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29.5.1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom, om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 155, s. 1).
- (⁶) Sml. I, s. 7511.
- (⁷) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2670/81 af 14.9.1981 om gennemførelsesbestemmelser for produktion udover kvoterne inden for sukkersektoren (EFT L 262, s. 14).
- (⁸) Rådets forordning (EØF) nr. 3771/85 af 20.12.1985 om lagre af landbrugsprodukter i Portugal (EFT L 362, s. 21).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van Koophandel te Gent (Belgien) den 19. juli 2012 — Euronics Belgium CVBA mod Kamera Express BV og Kamera Express Belgium BVBA

(Sag C-343/12)

(2012/C 303/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van Koophandel te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Euronics Belgium CVBA

Sagsøgte: Kamera Express BV og Kamera Express Belgium BVBA

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 101 i Wet betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming lov om handelspraksis og forbrugerbeskyttelse — som bl.a. har til formål at beskytte forbrugernes interesser og hvis ordlyd er følgende: »Artikel 101, stk. 1. Selskaber må ikke udbyde eller sælge en vare med tab.

Som salg med tab forstås ethvert salg til en pris, som ikke mindst svarer til den pris for hvilken selskabet har købt varen, eller den pris, som selskabet skal betale for genanskaffelse med fradrag af eventuelle endeligt tildelte rabatter. Med henblik på at afgøre, om der er tale om salg med tab, skal sådanne rabatter, som — eksklusivt eller ikke-eksklusivt — er ydet i forbindelse med andre af selskabets forpligtelser ud over salg af varer, ikke tages i betragtning« — i strid med direktiv 200/29/EF (¹) for så vidt som bestemmelsen forbyder salg med tab, mens direktivet øjensynligt ikke forbyder en sådan salgspraksis, og for så vidt som den belgiske lov eventuelt går videre end bestemmelserne i direktiv 2005/29/EF, hvilket ikke er tilladt i henhold til dets artikel 4?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 149, s. 22).

Appel iværksat den 24. juli 2012 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 4. maj 2012 i sag T-529/09, Sophie in 't Veld mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-350/12 P)

(2012/C 303/29)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved P. Berman, B. Driessen og Cs. Fekete, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Sophie in 't Veld og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom fra Retten ophæves.
- Der afsiges endelig dom vedrørende genstanden for denne appelsag.
- Sagsøgeren i sag T-529/09 tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med sagen for Retten og nærværende appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel vedrører fortolkningen af de undtagelser, der vedrører beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser og beskyttelsen af juridisk rådgivning. Disse undtagelser er beskrevet henholdsvis i en absolut undtagelse fra retten til aktindsigt i forordningens (¹) artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, og i en kvalificeret undtagelse fra retten til aktindsigt i forordningens artikel 4, stk. 2, andet led.

Rådet gør gældende, at Retten i forbindelse med dens fortolkning af de nævnte undtagelse begik fire fejl.

For det første begik Retten en fejl ved at fastslå, at en uenighed om valget af et retsgrundlag ikke kan være til skade for EU's interesser i internationale forbindelser. Uenigheder mellem institutionerne om Unionens kompetence og om valget af retsgrundlaget er nært forbundne med konflikter vedrørende indholdet af internationale aftaler. Uenigheder mellem institutionerne om kompetence kan endvidere have en indflydelse på EU's forhandlingsposition, skadeligt påvirke Unionens troværdighed som forhandlingspartner og bringe resultatet af forhandlingerne i fare.

For det andet anvendte Retten den forkerte prøvelsesstandard og erstattede Rådets vurdering af betydningen af det omhandlede dokument for internationale forbindelser med sin egen. I forbindelse med beskyttelsen af offentlighedens interesse i internationale forbindelser, giver prøvelsesstandarder et »vidt skøn« til den berørte institution snarere end at kræve, at det bevises, at der foreligger »aktuel og specifik« skade. Retten begik en retlig fejl ved at foretage en fuldstændig prøvelse af Rådets begrundelser ved at anvende kravet om, at der skal foreligge »aktuel og specifik« skade, idet den derved erstattede Rådets vurdering af de udenrigspolitiske konsekvenser af offentliggørelsen af dokumentet med sin egen vurdering.

For det tredje begik Retten en retlig fejl ved at undlade at tage stilling til både det følsomme indhold af den retlige udtalelse, der blev begæret aktindsigt i, og de særlige omstændigheder, der forelå på det tidspunkt, hvor der blev indgivet begæring om aktindsigt. Det emne, der behandles i den retlige udtalelse, vedrører følsomme internationale forhandlinger, der stadig var igangværende på tidspunktet for begæringen om aktindsigt, hvor væsentlige og vitale interesser på området for det transatlantiske samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme og finansiering af terrorisme var på spil, og hvor spørgsmålet om valget af retsgrundlaget, der blev behandlet i den retlige udtalelse, var genstand for uenighed mellem institutionerne. Retten tog ikke hensyn til disse særlige kendetegn ved den juridiske rådgivning.

Endelig ligestillede Retten fejlagtigt forhandlingerne om og konklusionerne for en international aftale med institutionernes lovgivningsaktiviteter med henblik på at kunne anvende kriteriet om den mere tungtvejende offentlige interesse. Ved at gøre dette tog Retten ikke hensyn til betydelige forskelle mellem forhandlinger af internationale aftaler, hvor offentlig deltagelse nødvendigvis er begrænset i betragtning af de strategiske og taktiske interesser, der er på spil, og indgåelsen og gennemførelsen af sådanne aftaler.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 1. august 2012 — Miguel Fradera Torredemer, María Teresa Torredemer Marcet, Enrique Fradera Ohlsen og Alicia Fradera Torredemer mod Corporación Uniland, S.A.

(Sag C-364/12)

(2012/C 303/30)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Miguel Fradera Torredemer, María Teresa Torredemer Marcet, Enrique Fradera Ohlsen og Alicia Fradera Torredemer

Sagsøgt: Corporación Uniland, S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 101 TEUF (tidligere artikel 81 i EF-traktaten, sammenholdt med artikel 10) og artikel 4, stk. 3, TEU forenelige med bestemmelser som dem, der er fastsat i kongelig anordning nr. 1373/2003 af 7. november vedrørende procesfuldmægtiges salærer, hvorefter honoreringen af procesfuldmægtige underlægges en taksttabel eller minimumstarif, som udelukkende kan hæves ellers sænkes med 12 %, og når medlemsstatens myndigheder, herunder retterne, ikke effektivt har mulighed for at fravige minimumsgrænserne i den lovfæstede tarif i tilfælde af, at der foreligger ekstraordinære omstændigheder?
- 2) Såfremt den nævnte taksttabel anvendes uden brug af de minimumsgrænser, der er fastsat heri, kan forekomsten af et væsentligt misforhold mellem det reelt udførte arbejde og størrelsen af de salærer, der skal betales som følge af en anvendelse af tariffen eller taksttabellen, da anses for ekstraordinære omstændigheder?
- 3) Er artikel 56 TEUF (tidligere artikel 49) forenelig med kongelig anordning nr. 1373/2003 af 7. november vedrørende procesfuldmægtiges salærer?
- 4) Opfylder disse bestemmelser kravene om nødvendighed og proportionalitet i henhold til artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/123/EF (¹)?
- 5) Omfatter artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention, som knæsetter retten til en retfærdig rettergang, ligeledes retten til at kunne forsvare sig effektivt mod en fastsættelse af en procesfuldmægtigs salær, som viser sig at være uforholdsmæssigt højt og ikke stemmer overens med det reelt udførte arbejde?